

ж) правилник о храни за животиње (члан 43. став 2.) и

з) правилник о декларисању хране (члан 52.).

(2) Одобрење за стављање у промет нове хране из члана 29. овог закона неће се издавати до доношења прописа из става 1. тачка а) овог члана.

(3) До доношења прописа из става 1. овог члана примјењиваће се прописи који су били на снази у вријеме доношења овог закона.

Члан 64.

(1) Правно лице и предузетник који се бави производњом и прометом хране и хране за животиње обавезно је да усклади своје пословање са одредбама овог закона, најкасније у року од годину дана од ступања на снагу овог закона.

(2) Изузетно, од става 1. овог члана физичко лице које се бави производњом, прометом хране и хране за животиње дужно је да своје пословање усклади са одредбама овог закона најкасније у року од двије године од ступања на снагу овог закона.

(3) Субјекти из члана 24. овог закона дужни су да у року од шест мјесеци од доношења овог закона поднесу пријаву за упис у Централни регистар.

Члан 65.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-795/09
14. маја 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

988

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЕНЕРГЕТИЦИ

Проглашавам Закон о енергетици, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесетој сједници, одржаној 14. маја 2009. године - а Вијеће народа 26. маја 2009. године потврдило да усвојеним Законом о енергетици није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-520/09
2. јуна 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О ЕНЕРГЕТИЦИ

1 - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се основи енергетске политике Републике Српске, доношење стратегије развоја енергетике, планова, програма и других акта за њено спровођење, основна питања регулисања и обављања енергетских дјелатности, коришћење обновљивих извора енергије и услови за остваривање енергетске ефикасности.

Члан 2.

Циљ овог закона је да заједно са другим законима којима се уређује обављање енергетских дјелатности обезбједи правне претпоставке за сигурно и квалитетно снабдијевање купаца енергијом по начелима конкурентског енергетског тржишта и одрживог развоја, уз ефикасно коришћење енергије и заштити животне средине.

Члан 3.

Термини и дефиниције који се користе у овом закону имају сљедећа значења:

а) енергија - облик енергије који је доступан као комерцијална роба, као што је електрична енергија, топлотна енергија, природни гас, нафта и деривати нафте и биогориво;

б) одрживи развој - развој и примјена технологија за коришћење енергије и енергетских ресурса, који задовољавају данашње потребе не угрожавајући могућност да будуће генерације задовоље своје потребе, првенствено мислећи на очување еколошке равнотеже и исцрпљивање ресурса фосилних горива;

в) обновљиви извори енергије - нефосилни извори енергије који су сачувани у природи и обнављају се у цијелости или дјелимично, као што су енергија водотока, енергија вјетра, неакумулисана сунчева енергија, биомаса, биогориво, гас из депонија, гас из постројења за прераду отпадних вода, биогасови, геотермална енергија и др.;

г) електрична енергија произведена из обновљивих извора енергије је:

1) електрична енергија произведена производним постројењима која користе само обновљиве изворе енергије,

2) дио електричне енергије који из обновљивих извора производе комбинована производна постројења која користе и необновљиве изворе енергије,

3) електрична енергија произведена из обновљивих извора енергије која се користи за пуњење система за акумулацију енергије, али не и енергија добијена коришћењем тих акумулација;

д) сертификат о поријеклу електричне енергије - документ који служи произвођачу електричне енергије да докаже да је електрична енергија која је произведена у његовом постројењу произведена из обновљивих извора енергије или у когенерацији са високим степеном ефикасности и обавезно садржи количину електричне енергије, извор енергије који је коришћен за њену производњу, мјесто и датум производње, као и друге податке који доприносе тачности и поузданости документа;

ђ) сертификат (декларација) за производно постројење - документ који се издаје произвођачу електричне енергије за појединачно производно постројење којим се потврђује да то постројење испуњава прописане услове за истовремену производњу електричне и топлотне енергије са високим степеном ефикасности, или за производњу електричне енергије коришћењем отпада или обновљивих извора енергије на економски примјерен начин усклађен са прописима из области заштите животне средине;

е) гас - природни гас, течни природни гас, течни нафтни гас, испарени течни нафтни гас, биогас, гас из биомасе, гас из депонија и гас из постројења за прераду отпадних вода;

ж) деривати нафте - течна или гасовита горива добијена прерадом, дорадом нафте, односно дегазолинажом (моторни бензини, дизел горива, све врсте уља за ложење, горива за млазне моторе, петролеј, нафтни кокс, течни нафтни гас и слично);

з) биогориво - текуће или гасовито гориво добивено из биомасе;

и) биомаса - биоразградиви дио производа, остатака и отпада од пољопривреде, укључујући биљне и животињске материје, шумарства и дрвне индустрије, као и биоразградиви дијелови комуналног и индустријског отпада чије је енергетско коришћење допуштено;

ј) производња енергије - физички или хемијски процес прераде енергента или обновљивих извора енергије у електричну, топлотну или друге облике енергије;

к) производња деривата нафте - процеси прераде и обраде нафте или дегазолинаже, којима се добивају течни и гасовити производи - деривати нафте, укључујући и течни нафтни гас;

л) когенерација - истовремена производња електричне и топлотне или механичке енергије у јединственом процесу;

љ) ефикасна когенерација - когенерација која задовољава услове:

1) производњу из когенерацијског постројења које даје уштеду примарне енергије од најмање 10% у односу на референце за одвојену производњу топлотне и електричне енергије и

2) производњу из микро и малих когенерацијских постројења која дају уштеду примарне енергије;

м) дистрибуција - преносење енергије преко дистрибутивне мреже ради испоруке енергије купцима, осим снабдијевања;

н) снабдијевање енергијом - продаја, укључујући и препродају енергије купцима;

њ) сигурност снабдијевања - способност енергетског система да обезбједи крајњем купцу енергију дефинисаног нивоа континуитета и квалитета, на одржив начин и у складу са постојећим стандардима и уговореним аранжманима;

о) снабдијевање енергијом тарифних купаца - куповина и продаја енергије за потребе тарифних купаца;

п) трговина - трговање, посредовање и заступање на тржишту енергије;

р) пренос, односно транспорт енергије - транспорт енергије преносном мрежом ради преузимања енергије од произвођача и из других преносних мрежа и предаје те енергије дистрибутивној мрежи или купцима чији су објекти прикључени непосредно на преносну мрежу;

с) транспорт нафте и деривата нафте другим облицима транспорта - транспорт нафте, односно деривата нафте свим облицима транспорта, осим нафтоводом, односно продуктоводом;

т) Министарство - министарство надлежно за енергетику;

ћ) енергетски субјекат - правно лице или предузетник које обавља једну или више енергетских дјелатности;

у) купац - правно или физичко лице које купује енергију;

ф) неквалификовани (тарифни) купац - купац који купује енергију за сопствене потребе по регулисаним цијенама у складу са тарифним системом;

х) квалификовани купац - крајњи купац који је стекао право да енергију купује по свом избору у складу са прописима којима се уређује тржиште енергије;

ц) јавна услуга - услуга доступна свим купцима и енергетским субјектима на одређеном подручју по прописаним цијенама и према регулисаним условима приступа и коришћења услуге, уважавајући сигурност, укључујући и сигурност снабдијевања, редовност и квалитет услуге, ефикасност коришћења енергије, заштиту околине и спречавање климатских промјена, а која се обавља према начелима јавности рада и уз надзор тијела одређених законом;

ч) обавеза јавне услуге - обавеза енергетских субјеката да одређене енергетске дјелатности обављају као јавне услуге;

џ) енергетска ефикасност - умањење потрошње енергије без пада животног стандарда и квалитета услуга у зградама и производног квалитета и квантитета у индустрији, саобраћају и слично.

II - ЕНЕРГЕТСКА ПОЛИТИКА И ПЛАНИРАЊЕ РАЗВОЈА ЕНЕРГЕТИКЕ

Члан 4.

Енергетском политиком Републике Српске утврђују се приоритети и смјернице развоја енергетског сектора ради остваривања дугорочних циљева, којима се обезбјеђују:

а) сигурно и квалитетно снабдијевање енергијом,

б) дугорочни уравнотежен и одржив развој енергетског сектора у складу са кретањем потрошње енергије,

в) развој енергетске инфраструктуре и увођење савремених технологија обезбјеђењем стабилних и транспарентних услова за улагања у изградњу, реконструкцију и модернизацију енергетских система и њиховог повезивања са системима из околности,

г) подстицање конкуренције на енергетском тржишту,

д) доступност и материјална приступачност различитих видова енергије грађанима Републике Српске уз истовремену постепену либерализацију енергетског тржишта,

ђ) обезбјеђење услова за стимулисање коришћења обновљивих извора енергије и когенерације,

е) унапређивање енергетске ефикасности, у обављању енергетских дјелатности, али и у потрошњи енергије и

ж) унапређивање заштите животне средине и очувања еколошке равнотеже при производњи, преносу и потрошњи енергије и енергената.

Члан 5.

(1) Енергетска политика и планирање развоја енергетике Републике Српске спроводи се Стратегијом развоја енергетике Републике Српске (у даљем тексту: Стратегија развоја енергетике).

(2) Стратегијом развоја енергетике дефинишу се: дугорочни циљеве развоја појединих енергетских дјелатности, приоритети развоја, утврђивање енергетских потреба Републике Српске, извори и начин обезбјеђивања потребних количина енергије, укључујући дугорочно планирање структуре енергетских извора, учешће обновљивих извора, задати ниво енергетске ефикасности и уштеде енергије, потребна улагања у енергетику, мјере за подстицање и начин обезбјеђења средстава за улагања у обновљиве изворе и когенерацију, мјере и механизми за повећање енергетске ефикасности, унапређивање заштите животне средине и спречавање климатских промјена, подстицање конкуренције и постепена либерализација енергетског тржишта, мјере за обезбјеђивање заштите крајњих купаца, механизми и мјере за заштиту угрожених купаца у условима либерализованог тржишта и други елементи од значаја за остваривање циљева енергетске политике.

(3) Стратегију развоја енергетике доноси Народна скупштина Републике Српске на приједлог Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада) за период од двадесет година.

(4) Стратегија развоја енергетике усклађује се са Просторним планом Републике Српске и економско-развојним плановима Републике Српске.

Члан 6.

Влада доноси акционе планове за спровођење Стратегије развоја енергетике из члана 5. овог закона, којим се утврђују мјере, носиоци активности и рокови реализације енергетске политике, као и начин остваривања сарадње са органима јединица локалне самоуправе на подручју планирања развоја енергетског сектора и сарадње са енергетским субјектима у сектору електричне енергије, гаса и нафте, другим субјектима у Босни и Херцеговини и међународним институцијама.

Члан 7.

Јединице локалне самоуправе дужне су да своје развојне документе усклађују са Стратегијом развоја енергетике.

Члан 8.

На основу Стратегије развоја енергетике, планова и програма јединица локалне самоуправе, енергетски субјекти доносе програме и планове изградње, одржавања и коришћења енергетских објеката, те других потреба у обављању енергетске дјелатности, уважавајући обавезе које произлазе из међународних уговора.

Члан 9.

(1) Влада доноси годишњи енергетски биланс којим се планирају укупна потреба за енергијом, извори и врсте енергије, те начин и мјере за задовољавање тих потреба.

(2) Годишњи енергетски биланс доноси се најкасније до 15. децембра текуће године за наредну годину.

(3) Министар надлежан за енергетику (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се детаљније прописују садржај енергетског биланса, садржај, рокови и начин достављања података које су надлежни органи (републички органи и органи јединице локалне самоуправе) и енергетски субјекти дужни да доставе Министарству ради израде енергетског биланса.

III - ЕНЕРГЕТСКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ И ДОЗВОЛЕ

Члан 10.

(1) Енергетским дјелатностима у смислу овога закона сматрају се:

а) производња електричне енергије, дистрибуција електричне енергије, снабдијевање електричном енергијом и трговина електричном енергијом,

б) производња деривата нафте, транспорт нафте нафтоводима и деривата нафте продуктоводима, транспорт нафте и деривата нафте другим облицима транспорта, складиштење нафте и деривата нафте, трговина нафтом и дериватима нафте,

в) транспорт природног гаса, управљање транспортним системом за природни гас, складиштење и управљање системом за складиштење природног гаса, дистрибуција природног гаса и управљање дистрибутивним системом за природни гас, снабдијевање природним гасом и трговина природним гасом,

г) производња биогорива, складиштење и трговина биогоривом и

д) производња топлотне енергије, дистрибуција и управљање дистрибутивним системом за топлотну енергију, снабдијевање топлотном енергијом и трговина топлотном енергијом.

(2) Под енергетским дјелатностима дистрибуције и снабдијевања природним гасом сматрају се и дистрибуција и снабдијевање течним нафтним гасом, биогазом и гасом из биомасе и другим врстама гаса, уколико се могу технички сигурно транспортовати дистрибутивном мрежом природног гаса.

Члан 11.

Енергетске дјелатности: транспорт и управљање транспортним системом природног гаса, транспорт нафте нафтоводима и деривата нафте продуктоводима, производња електричне енергије за снабдијевање тарифних купаца, дистрибуција електричне енергије и природног гаса, снабдијевање тарифних купаца електричном енергијом и гасом и дистрибуција и снабдијевање топлотном енергијом су дјелатности од општег интереса и обављају се у систему обавезе јавне услуге у складу са законом и дозволом за обављање те дјелатности.

Члан 12.

(1) Енергетску дјелатност може обављати правно лице или предузетник који је организован у складу са законом и који поседује дозволу (лиценцу) за обављање те дјелатности на подручју Републике Српске (у даљем тексту: дозвола), ако овим законом није другачије прописано.

(2) Енергетску дјелатност снабдијевања и трговине електричном енергијом или природним гасом може

обављати правно лице или предузетник који поседује дозволу (лиценцу) за обављање те дјелатности на подручју Републике Српске, односно на територији Босне и Херцеговине.

(3) Дозволу из става 1. овог члана обавезни су да посједују енергетски субјекти који обављају једну од следећих енергетских дјелатности:

а) производња електричне енергије у производним објектима снаге преко 1 MW и производња топлотне енергије снаге преко 0,3 MW,

б) производња деривата нафте и биогорива,

в) складиштење нафте, деривата нафте, биогорива и природног гаса,

г) транспорт и управљање транспортним системом природног гаса,

д) транспорт нафте нафтоводима и деривата нафте продуктоводима,

е) дистрибуција, снабдијевање и трговина електричном енергијом,

ж) дистрибуција, трговина и снабдијевање природним гасом и

з) дистрибуција и снабдијевање топлотном енергијом.

(4) Дозвола није потребна за обављање следећих енергетских дјелатности:

а) производња електричне енергије која се производи искључиво за властите потребе или се производи у производним објектима снаге до 1 MW,

б) производња биогорива које се производи искључиво за властите потребе,

в) производња топлотне енергије за властите потребе снаге до 0,3 MW,

г) трговина на велико и мало дериватима нафте,

д) трговина на велико и мало течним нафтним гасом и

е) складиштење нафте и деривата нафте који се складиште искључиво за властите потребе.

Члан 13.

(1) Дозволу из члана 12. ст. 1. и 2. овог закона издаје регулаторни орган из члана 15. овог закона.

(2) Дозвола из става 1. овог члана издаје се на захтјев енергетског субјекта за сваку енергетску дјелатност посебно.

(3) Начин, критеријуми и услови издавања и одузимања дозвола прописују се посебним прописима којима се регулише обављање дјелатности у сектору електричне енергије, сектору природног гаса, сектору нафте и деривата нафте, биогорива и сектору топлотне енергије.

Члан 14.

(1) Енергетски субјекат који обавља двије или више енергетских дјелатности или који поред енергетске дјелатности обавља и неку другу дјелатност која се, у смислу овог закона, не сматра енергетском дјелатношћу, дужан је да изврши раздвајање дјелатности у складу са посебним законом којим се регулише обављање те дјелатности.

(2) Раздвајање дјелатности у смислу овог закона може се односити на правно, функционално и рачуноводствено раздвајање, а конкретни захтјев за раздвајање поставља се у зависности од врсте дјелатности, начина обављања дјелатности, услова и начина регулације дјелатности, те енергетског сектора којем припадају, имајући у виду величину, сложеност и организацију сектора, величину и развијеност тржишта.

IV - РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 15.

(1) Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) има свој-

ство правног лица, са правима и обавезама утврђеним овим законом, законима чијим се одредбама уређује обављање појединих енергетских дјелатности и Статутом Регулаторне комисије и уписана је у судски регистар.

(2) Регулаторна комисија је самостална и непрофитна организација, која је функционално независна од републичких органа, енергетских субјеката и корисника њихових производа и услуга, као и од свих других правних и физичких лица.

(3) Сједиште Регулаторне комисије је у Требињу.

Члан 16.

Регулаторна комисија регулише и врши надзор односа на тржишту електричне енергије, гаса и нафте у складу са одредбама овог закона и надлежностима које су јој прописане одредбама закона у сектору електричне енергије, сектору гаса и сектору нафте, водећи рачуна о обезбјеђењу принципа транспарентности, недискриминације, правичности, подстицању конкурентности и заштити крајњих купаца.

Члан 17.

Начин обављања и регулисање енергетских дјелатности из члана 12. став 4., као и обавеза прибављања дозволе за обављање тих дјелатности, а за које, у смислу овог закона, није надлежна Регулаторна комисија, прописују се посебним законом.

Члан 18.

(1) Регулаторну комисију чине предсједник и четири члана Регулаторне комисије, које именује Народна скупштина Републике Српске, на приједлог Владе, а на основу јавног конкурса.

(2) Мандат предсједника и чланова Регулаторне комисије траје пет година.

(3) Ниједно лице не може бити бирано за предсједника или члана Регулаторне комисије више од два мандата.

Члан 19.

(1) Предсједник и члан Регулаторне комисије може бити лице које је држављанин Републике Српске или Босне и Херцеговине и посједује знања и стручност из области техничких наука, економије, права или заштите животне средине.

(2) Лица из става 1. овог члана не могу:

а) бити у међусобном сродству,

б) бити лица која су кажњавана за кривична дјела из области привреде и платног промета,

в) обављати дужности које могу утицати на независност Регулаторне комисије, у складу са њеним етичким кодексом,

г) бити чланови законодавне, извршне или судске власти, надзорног или управног одбора привредних друштва, банака или осигуравајућих друштва и

д) обављати и спроводити активности које су у супротности са начелима транспарентности и недискриминације на тржишту енергије у Републици Српској.

Члан 20.

(1) Регулаторна комисија доноси статут и пословник о раду, који морају бити у складу са овим законом и којима се уређују начин рада, начин доношења одлука и других аката, израда нацрта и приједлога прописа и правила, обављање јавних консултација и друго.

(2) Регулаторна комисија доноси етички кодекс усклађен са законом, којим се уређује питање сукоба интереса, као и међународном праксом којим се утврђују сукоб интереса и други етички стандарди за запослене у Регулаторној комисији.

(3) Сва правила, прописи и друга акта из регулаторне надлежности које доноси Регулаторна комисија објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 21.

(1) Сједнице Регулаторне комисије су јавне, осим у одређеним случајевима када је ријеч о повјерљивим информацијама и пословним тајнама, када се поступа у складу са актима Регулаторне комисије.

(2) Појединачни акти којима Регулаторна комисија одлучује у другостепеном поступку, као и акти којима одлучује у поступцима рјешавања спорова између учесника на тржишту енергије објављују се на прописан начин и не подлијежу обавези објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

(3) Документација Регулаторне комисије, извјештаји са расправа и записници су јавни, изузев у случају када је ријеч о повјерљивим информацијама и пословној тајни, и чувају се у складу са актима Регулаторне комисије.

Члан 22.

(1) У случају спријечености предсједника Регулаторне комисије да обавља послове, замјењује га члан кога он овласти.

(2) Регулаторна комисија доноси одлуке већином гласова чланова Регулаторне комисије.

Члан 23.

(1) Предсједник или члан Регулаторне комисије може бити разријешен дужности ако је:

а) трајно спријечен да обавља функцију из здравствених или других разлога,

б) био неоправдано одсутан више од три узастопна састанка Регулаторне комисије,

в) дао оставку на мјесто предсједника, односно члана Регулаторне комисије и

г) стекао услове за разрешење прописане другим законом, односно статутом и етичким кодексом.

(2) Народна скупштина Републике Српске доноси акт о разрешењу предсједника, односно члана Регулаторне комисије, на приједлог Владе.

(3) Упражњено мјесто предсједника, односно члана Регулаторне комисије попуњава се именовањем другог лица на начин и под условима именовања разријешеног предсједника, односно члана, на преостали период трајања мандата.

Члан 24.

(1) Финансирање рада Регулаторне комисије обезбјеђује се из годишњих накнада од енергетских субјеката, корисника дозволе за обављање једне или више енергетских дјелатности и једнократних накнада за дозволе које издаје.

(2) Буџет Регулаторне комисије усваја Народна скупштина Републике Српске прије почетка буџетске године, на њен приједлог.

(3) На основу усвојеног буџета, Регулаторна комисија доноси одлуку о висини накнада из става 1. овог члана.

Члан 25.

(1) Рјешења и одлуке које доноси Регулаторна комисија у свим поступцима су коначни.

(2) Страна незадовољна одлуком или рјешењем Регулаторне комисије може покренути управни спор код надлежног суда.

(3) Тужба којом се покрене управни спор не одгађа извршење аката из става 1. овог члана.

Члан 26.

Регулаторна комисија је независна и о свом раду подноси извјештај Народној скупштини Републике Српске, најмање једном годишње.

V - ОБНОВЉИВИ ИЗВОРИ ЕНЕРГИЈЕ

Члан 27.

(1) Коришћење обновљивих извора енергије и ефикасна когенерација су од општег интереса за Републику Српску.

(2) Коришћењем обновљивих извора енергије и ефикасном когенерацијом обезбјеђује се смањење употребе фосилних горива и негативних утицаја на животну средину, као и ефикасно коришћење енергије, подстиче се развој нових технологија, разноликост извора енергије и повећава сигурност снабдијевања, те дугорочно смањује зависност од увоза енергије.

(3) Влада ће на приједлог Министарства донијети уредбу којом прописује мјере које доприносе остварењу циљева, а који се односе на повећање:

а) укупне производње енергије из обновљивих извора,

б) учешћа потрошње електричне енергије произведене из обновљивих извора и ефикасних когенеративних постројења у укупној потрошњи електричне енергије у Републици Српској и

в) учешћа потрошње биогорива у укупној потрошњи горива за транспорт.

(4) Министарство сваке године анализира остваривање циљева из става 3. овог члана и предлаже нове мјере за њихово постизање, у сарадњи са Регулаторном комисијом.

Члан 28.

(1) Систем подстицања производње енергије коришћењем обновљивих извора енергије и когенерације, начин обезбјеђења и коришћења подстицајних средстава прописује Регулаторна комисија, уз сагласност Владе.

(2) Средства за подстицање производње енергије коришћењем обновљивих извора и когенерације из става 1. овог члана обезбјеђују се кроз тарифу за енергију.

(3) Институционалну структуру за оперативно спровођење система подстицаја одређује и / или успоставља Влада.

Члан 29.

(1) Произвођач електричне енергије може, на властиту захтјев, добити сертификат о поријеклу за електричну енергију произведену у производном постројењу које има важећи сертификат (декларацију) када докаже да је у периоду на који се односи сертификат за производно постројење радило тако да испуњава услове и захтјеве прописане за ефикасну когенерацију, односно за производњу електричне енергије из обновљивих извора.

(2) Сертификат (декларацију) за производно постројење може добити произвођач електричне енергије ако то производно постројење производи електричну енергију користећи обновљиве изворе енергије на економски примјерен начин уз заштиту животне средине или у ефикасној когенерацији.

(3) Регулаторна комисија издаје сертификат о поријеклу и сертификат за производно постројења из ст. 1. и 2. овог члана и прописује њихов садржај, као и услове и процедуре издавања.

Члан 30.

Оператери система на чију су мрежу прикључена постројења за производњу електричне енергије за која се издају сертификати о поријеклу достављају Регулаторној комисији све податке у вези са произведеном електричном енергијом за коју Регулаторна комисија издаје сертификате о поријеклу.

VI - ЕНЕРГЕТСКА ЕФИКАСНОСТ

Члан 31.

(1) Ефикасно коришћење енергије је општи интерес Републике Српске и представља допринос глобалном настојању за смањењем негативних утицаја на животну

средину и одрживом развоју, те рационалном и економичном коришћењу енергетских ресурса.

(2) Програми унапређивања енергетске ефикасности спроводе се у складу са Енергетском политиком Републике Српске, Стратегијом развоја енергетике и прописима Републике Српске.

(3) Програми унапређивања енергетске ефикасности су интегрални дио Стратегије развоја енергетике и усклађени су са другим програмима одрживог развоја.

(4) Министарство је надлежно за унапређивање енергетске ефикасности кроз свеобухватни оквир мјера за повећање енергетске ефикасности и уштеду енергије.

Члан 32.

Мјере за спровођење енергетске ефикасности из члана 31. став 4. овог закона чине:

а) успостављање повољних услова за инвестирање кроз програме за повећање енергетске ефикасности, путем јавно-приватног партнерства, развоја финансијских кооперација и инвестиционих фондова,

б) обезбјеђење кооперације између потрошача, произвођача и снабдјевача енергијом, као и сектора јавних услуга и јединица локалне самоуправе, ради достизања прописаног нивоа енергетске ефикасности,

в) остваривање задатих нивоа повећања енергетске ефикасности кроз смањење губитака енергије, смањење потрошње енергије увођењем нових технолошких рјешења у различитим секторима (јавни сектор и сектор јавних услуга, грађевинарство, пољопривреда, индустрија, саобраћај и друго),

г) образовање потрошача и подизање свијести потрошача енергије о неопходности смањења потрошње (уштеда) енергије и начинима за смањење потрошње,

д) успостављање система верификације и обавезног обиљежавања уређаја класом енергетског разреда, као и сертификације зграда у погледу њихових енергетских карактеристика,

ђ) доношење прописа за област енергетске ефикасности ради успостављања методологије доказивања ефикасности мјера и механизма за повећање енергетске ефикасности и

е) остваривање међународне сарадње на пољу енергетске ефикасности.

Члан 33.

Програме за ефикасно коришћење енергије у складу са Стратегијом развоја енергетике доноси Влада, односно надлежни органи јединица локалне заједнице.

Члан 34.

(1) Субјекти који обављају дјелатности снабдијевања енергијом крајњих купаца морају најмање једном годишње уз рачуне информисати купце о утицају начина коришћења енергије на животну средину и одрживи развој, те на погодан начин образовати и усмјеравати купце да на рационалан и ефикасан начин користе енергију.

(2) Ради стварања услова за рационално и ефикасно коришћење енергије од крајњих купаца обрачун енергије врши се на основу измјерене стварно утрошене енергије.

VII - НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

(1) Управни надзор над спровођењем одредби овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредби овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове Републике Српске.

Члан 36.

(1) Новчаном казном од 3.000,00 до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај енергетски субјекат који:

а) не достави Министарству податке прописане овим законом (члан 9. став 3.) и

б) не обавјештава купце о кретањима и значају коришћења енергије - енергетска ефикасност (члан 34. став 1.).

(2) За прекршај из става 1. овога члана казниће се одговорно лице енергетског субјекта новчаном казном од 1.000,00 до 2.000,00 КМ.

Члан 37.

(1) Новчаном казном од 5.000,00 до 15.000,00 КМ казниће се за прекршај енергетски субјекат који:

а) енергетску дјелатност која је јавна услуга обавља као тржишну дјелатност (члан 11.) и

б) обавља енергетску дјелатност без дозволе за обављање енергетске дјелатности (члан 12. ст. 1. и 2.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице енергетског субјекта новчаном казном од 1.500,00 до 3.000,00 КМ.

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

(1) Услови у вези са обављањем дјелатности у сектору електричне енергије, гаса, нафте и деривата нафте, њихове производње, дистрибуције, транспорта, трговине и безбједности објеката уређују се посебним законима.

(2) Услови производње и дистрибуције топлотне енергије, безбједности енергетских објеката у овој области и статус произвођача и квалификованих произвођача топлотне енергије уређују се посебним прописом.

Члан 39.

У року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона:

а) Влада ће донијети уредбу о производњи и потрошњи енергије из обновљивих извора и когенерације, из члана 27. став 3. овог закона,

б) министар ће донијети правилник из члана 9. став 3. овог закона и

в) Регулаторна комисија ће донијети правилник о подстицању производње енергије коришћењем обновљивих извора енергије и когенерације из члана 28. став 1. овог закона.

Члан 40.

(1) У року од четири мјесеца од дана ступања на снагу овог закона Влада ће предложити Народној скупштини именовање председника и чланова Регулаторне комисије, у складу са чланом 18. овог закона, осим за члана Регулаторне комисије чији мандат није истекао, а именован је одлуком Народне скупштине у складу са Законом о електричној енергији.

(2) Председник и члан Регулаторне комисије којима је истекао период на који су именовани настављају са радом до именовања нових, а најдуже четири мјесеца од ступања на снагу овог закона.

Члан 41.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се од 1. септембра 2009. године, осим члана 40., који се примјењује од дана ступања на снагу Закона.

Број: 01-794/09
14. маја 2009. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

989

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КОМИТЕТУ ЗА
КООРДИНАЦИЈУ НАДЗОРА ФИНАНСИЈСКОГ
СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Комитету за координацију надзора финансијског сектора Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесетој сједници, одржаној 14. маја 2009. године - а Вијеће народа 26. маја 2009. године потврдило да усвојеним Законом о Комитету за координацију надзора финансијског сектора Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-519/09
2. јуна 2009. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О КОМИТЕТУ ЗА КООРДИНАЦИЈУ НАДЗОРА
ФИНАНСИЈСКОГ СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се оснивање, начин рада и овлашћења Комитета за координацију надзора финансијског сектора Републике Српске, као и начин међусобне сарадње и координације Комисије за хартије од вриједности Републике Српске, Агенције за банкарство Републике Српске и Агенције за осигурање Републике Српске (у даљем тексту: надзорни органи).

Члан 2.

Циљ овог закона је успостављање и организовање ефикасније сарадње и координације рада надзорних органа финансијског сектора Републике Српске, ради очувања његове ефикасности и стабилности и обезбјеђења заштите права корисника услуга финансијског сектора.

Члан 3.

Заштита права корисника услуга финансијског сектора подразумијева њихово информисање и едукацију, ефикасно обезбјеђење услуга, отклањање уочених неправилности, те предузимање неопходних мјера ради заштите интереса корисника финансијских услуга.

Члан 4.

Овим законом задржавају се постојећа права и одговорности надзорних органа, утврђена посебним законима.

Члан 5.

Међусобна сарадња и координација надзорних органа, предвиђена овим законом, заснива се на континуираној размјени информација, узајамној помоћи и повјерењу, независности у раду и примјени законских прописа којима су утврђена појединачна права и одговорности надзорних органа.

Члан 6.

Координација надзорних органа подразумијева сарадњу у областима које су заједничке за надзорне органе, у границама њиховог овлашћења и дјеловања, и обухвата:

а) креирање и спровођење јединствене стратегије и смјерница из области регулисања и надзора финансијског сектора,